

[J. Oskar Andersen.]

har de studerende delt i Hold. Det er navnlig det kemiske Institut, som er saa stærkt fremme her og ogsaa har givet Anledning til, at dette Spørgsmaal netop tages frem til Løsning ovre i Aarhus. Forholdene er ganske uholdbare; det er blevet sagt Gang paa Gang af Forstanderen, Professor Bühlmann: Vi kan ikke gøre mere. Men vi kan ikke skaffe dem Plads til Undervisning her. Og det er ganske øjensynligt, at hvis der skal bringes blot taalelige Forhold til Veje, maa der paa dette Omraade foretages Nybygninger og Udvidelser af en saadan Art, at det vil blive uhyre kostbart. Enhver er klar over, at en Udvidelse her i København betyder adskilligt mere end noget andet Sted i Danmark med Hensyn til Omkostninger baade til Grund og andet.

Altsaa, jeg tror, man maa indrømme, at Københavns Universitet med den Studentermasse, der er, i Virkeligheden er udsat for at sprænges. Og hvis man, som det blev fremhævet ogsaa af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, tænker specielt paa Medicinerne, er der jo ikke blot uhyre store Vanskeligheder med Hensyn til at skaffe dem klinisk Undervisning, men særlig ogsaa efter at de er blevet Kandidater og skal have den praktiske Undervisning, som Medicinerne skal have, og som vi dog virkelig ønsker for dem, hvis de skal kunne gaa ud som Læger, hvis det ikke, om jeg saa maa sige, skal blive farligt for os allesammen. Det er allerede saadan, at man i en Række Aar har maattet tage en Del af denne Undervisning ovre i Aarhus, fordi man ganske simpelt ikke kan komme til her paa vore Hospitaler.

Saadan er altsaa de praktiske Forhold, og det maa man tage med i Betragtning, naar der her er Tale om den Aflastning, som den foreslaaede Undervisning betyder. Saa kan man sige: Ja, det kunde altsaa ske paa den Maade, at man udvidede Københavns Universitet noget, og der er jo Planer fremme i Øjeblikket netop med Hensyn til Studiegaarden, det Sted, hvor i alt Fald ganske sikkert Hovedmassen af Studenterne samles. — Der er Fakulteter, navnlig det medicinske, hvis Studenter vi overhovedet ikke ser sammen med de andre, og det er ogsaa en af de Ting, man maa pege paa som umuligt ved Københavns Universitet: Den stedlige Samling er udelukket for Studenternes Vedkommende. Universitetet er ikke som tidligere et Universitet i den Henseende, at Studenterne kan være samlet paa eet Sted og faa den Paavirkning, som er af

saa stor Betydning deri, at Folk fra forskellige Fakulteter mødes paa Universitetet. Men altsaa, naar man i Øjeblikket gaar ned i Studiegaarden, hvor de fleste Studenter samles, vil man bemærke, at der vel er en Mulighed for Udvidelse, og her har man jo fra Rigsdagens Side stillet sig saadan overfor Universitetet, at man har opkøbt nogle Ejendomme, saaledes at der kan bygges en fjerde Fløj. Der er i Øjeblikket Planer oppe om denne Bygning, men den kongelige Bygningsinspektør, der har udarbejdet Planerne, har, kan man sige, paavist med matematisk Nøjagtighed, at selv om man bygger denne fjerde Fløj, kan der ikke skaffes Plads, ligefrem ikke rumlig Plads nok til de Krav, som er stillet fra de forskellige Fakulteters Side om det Rum, det er piskende nødvendigt at have for at kunne faa den Studieplads, man maa kræve for Studenterne.

Med andre Ord, selv om denne fjerde Fløj opføres, er der alligevel en Aflastning, som er nødvendig, og det er altsaa ikke mindst under disse Omstændigheder, man maa se paa med særlig Sympati, at man gaar den Vej, som dette Lovforslag anviser, at gaa over til at gøre den paabegyndte Undervisning i Aarhus fast og udvide den saaledes, at den bliver to-aarig, og saa fremtidig bygge videre, eftersom Omstændighederne og Evnerne er til det.

Der er selvfølgelig indenfor min Gruppe ogsaa dem, der er i Tvivl om, hvorvidt en saadan Aflastning skal ske paa den Maade, at det jyske Universitet lægges i Aarhus; jeg vil ikke skjule, at der ogsaa indenfor min Gruppe i den Henseende er Dissens. Jeg for mit Vedkommende er ikke i Tvivl om, at skal der fra Statens Side godkendes en Undervisning, der sigter mod fremtidig Opvoksen af et virkeligt Universitet, vil dettes heldigste Plads og unægtelig ogsaa den billigste, være Aarhus, hvor der, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard saa stærkt pegede paa, er de Anstalter til Stede, som netop i saa høj Grad vil lette Omkostningerne ved, at Undervisningen fastsættes at skulle være i Aarhus.

Desuden vil jeg ogsaa pege paa, at jeg mener, det har stor Betydning for Studenterne, at Universitetet ligger i en By, som har Adgang til Skov og til frisk Vand, som Tilfældet er dér, at i det hele taget Naturomgivelserne dér er et Moment, man ikke skal se bort fra eller undervurdere. Men først og fremmest er der det, som der er blevet gjort opmærksom paa, at der fra denne Bys Side er ydet Ofre og vist Villighed